رابطه بین اعتماد به نفس و خطرپذیری دانشجویان دختر ساکن خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

رضا مرادی، ماهان محمدی، نجمه بهمن‌زیاری*، نجمه تیموریان

چکیده

مقدمه: یکی از پیامدهای اصلی عزت‌نفس در انسان‌ها، ایجاد اعتماد به نفس است. یکی از ویژگی‌های متاثر از اعتماد به نفس نیز خطرپذیری افراد است؛ به صورتی که می‌توان گفت افراد با اعتماد به نفس بالا با احتمال بیش‌تری به سمت تصمیم‌گیری‌هایی با احتمال خطر، پیامدهای منفی و ناخوشایند کشیده می‌شوند. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط میان این دو مؤلفه میان دانشجویان دختر ساکن خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان صورت گرفت.

روش‌ها: دراین مطالعه توصیفی همبستگی ۱۸۰ نفر از دانشجویان دختر سال سوم ساکن خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با استفاده از فرمول کوکران و نمونه‌گیری طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزارگردآوری داده‌ها پرسشنامه‌های محقق‌ساخته اعتماد به نفس و خطرپذیری بودکه روایی و پایایی آن تأیید شد. از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون t مستقل، آنالیز واریانس یک طرفه و ضریب همبستگی پیرسون) جهت تحلیل داده‌ها استفاده شد.

نتایج: میزان اعتماد به نفس و خطرپذیری اکثر پاسخگویان در سطح متوسط بوده و بین اعتماد به نفس و خطرپذیری رابطه منفی و معنادار وجود داشت(p=۰/۰۲۳ و r=-۰/۱۶۹). نمرات اعتماد به نفس و خطرپذیری در بین افراد متأهل و مجرد و در مقاطع تحصیلی مختلف اختلاف معناداری نداشت(p=۰/۷۱۴) اما میانگین نمرات اعتماد به نفس (F=۳/۱۳۸ و p=۰/۰۲۷) و خطرپذیری (p=۰/۰۱۹ و F=۳/۳۸۸) در میان گروه‌های اقتصادی اختلاف معناداراداشت. همچنین نتیجه آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین اعتماد به نفس و خطرپذیری رابطه منفی و معنادار وجود دارد(p=۰/۰۲۳ و r=-۰/۱۶۹).

نتیجه‌گیری: با افزایش اعتماد به نفس، میزان خطرپذیری دانشجویان دختر به ویژه در رابطه با رفتارهای پرخطر کاهش می‌یافت؛ با توجه به این مساله پیشنهاد می‌شود اقداماتی در جهت افزایش اعتماد به نفس آنان همچون آموزش مهارت‌های اجتماعی، شناسایی استعدادهای بالقوه و فراهم ساختن شرایط برای بالفعل شدن آنها، استفاده صحیح از افکار و نظرات آنان در تصمیم‌گیری‌ها و تأمین نیازهای معنوی ایشان انجام گیرد.

واژه‌های کلیدی: اعتماد به نفس، عزت‌نفس، خطرپذیری ، دانشجویان دختر، دانشگاه علوم پزشکی

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی/ مهر ۱۳۹۳؛ ۱۴(۷): ۶۲۶ تا ۶۳۲

مقدمه

یکی از نیازهای اساسی روانشناختی در انسان، نیاز به عزت‌نفس است که در صورت شکل‌گیری و ارضای درست آن پیامدهای مثبت و کارآمدی همچون اعتماد به

* **نویسنده مسؤول:** نجمه بهمن زیاری ،کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.
najmeh_bahmanziari@yahoo.com
رضا مرادی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.
(reza.rawansar@gmail.com)؛ ماهان محمدی ، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (mahan_mo@hotmail.com)؛ نجمه تیموریان، دانشجوی کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (nteymuriyan@live.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۳/۲۴، تاریخ اصلاحیه: ۹۳/۶/۲۳، تاریخ پذیرش: ۹۳/۷/۲

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

نفس، ارزشمندی، احساس توانایی، قدرت و حس شایستگی و کفایت در زندگی به بار می‌آورد و بی اعتنایی و عدم توجه صحیح به این نیاز عواقب منفی چشم‌گیری چون احساس بی‌ارزشی و عدم کفایت و ضعف در زندگی انسان ایجاد می‌کند(۱). پژوهش‌هانشان داده اند افرادی که دارای اعتماد به نفس پایین‌تری هستند نسبت به آنهایی که اعتماد به نفس بالاتری دارند بیش‌تر به هم‌رنگی در موقعیت اجتماعی تن در داده و به راحتی تحت تأثیرقرار می‌گیرند(۲)، اما افرادی که اعتماد و عزت‌نفس بالایی دارند در مقابل انواع مشکلات و مسائل زندگی، فشارهای روانی، تهدیدها و حوادث ناگوار طبیعی و بیماری‌های روانی مقاوم و پایدار خواهند بود که این شکوفایی استعدادهای نهفته، خلاقیت و پیشرفت‌های فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی را به همراه خواهد داشت(۳). یکی از ویژگی‌های شخصیتی نیز که ممکن است تحت تأثیر اعتماد به نفس قرار بگیرد، میزان خطرپذیری افراد است و به صورت رفتارهایی که احتمال پیامدهای منفی، ناخوشایند و مخرب جسمی، روان شناختی و اجتماعی را افزایش دهد، تعریف می‌شود(٤تا٦). در حقیقت پذیرش یک ریسک، قرار دادن خود در معرض آسیب یا زیان است به طوری که احتمال زیان وجود داشته باشد(٤) که اغلب ویژگی مثبتی برای جوانان و کارآفرینان جهت اکتشاف و تحول محسوب می‌شود(۷تا۹).

مطالعهChuang حاکی از آن بود که افراد با اعتماد به نفس بالا، اطمینان بیش‌تری در خصوص تصمیم‌گیری داشته و بیش‌تر به خطرپذیری جذب می‌شوند که آنها را کم‌تر به سوی انتخاب گزینه‌های ایمن و میانه در مجموعه‌ای از انتخاب‌ها سوق می‌دهد(۱۰). در مطالعاتی از جمله مطالعاتRosenthal و Seal و همکاران نیزارتباط میان عزت‌نفس و خطرپذیری جنسیافراد مورد بررسی قرار گرفته است که نتایج این مطالعات نشان داد میان اعتماد به نفس جنسی افراد و میزان خطرپذیری آنها رابطه معنادار و مثبت وجود داشته و نیز اعتماد به نفس مردان بیش‌تر از اعتماد به نفس زنان بیش‌تر بود(۱۱تا۱۲). همچنین در مطالعات داخلی اغلب، رابطه میان این دو متغیر با سایر متغیرها بررسی شده بود. یزدخواستی مطالعه‌ای در جهت بررسی رابطه ادراک تعامل اجتماعی با خطرپذیری و مهار خشم در دانشجویان دانشگاه اصفهان انجام داده است که نتایج آن نشان داد بین ادراک تعامل اجتماعی منفی و خطرپذیری ارتباط منفی معنادار وجود دارد و نتایج همچنین نشان‌گر رابطه مستقیم میان خطرپذیری با مهار خشم بود(۷). براتی و عریضی در پژوهش خود به بررسی رابطه خطرپذیری با عواطف منفی با توجه به گشودگی نسبت به احساسات پرداختند که یافته‌ها نشان داد میزان خطرپذیری در میان افراد دارای عاطفه منفی، بالا و همچنین در افراد دارای گشودگی پایین نسبت به احساسات بیش‌تر است(۱۳). در مطالعه حسنوند عموزاده نیز عزت‌نفس، خودکارآمدی و جرات ورزی با اضطراب اجتماعی رابطه منفی و معنادار و کم‌رویی با اضطراب اجتماعی رابطه مثبت و معناداری داشت. علاوه بر آن کم‌رویی بهترین پیش‌بینی‌کننده اضطراب اجتماعی در پسران دانشجو و عزت‌نفس بهترین پیش‌بینی‌کننده اضطراب اجتماعی در دختران دانشجو بود(١٤).

نظر به اهمیت اعتماد به نفس و خطرپذیری در زندگی افراد و این مساله که غالباً میزان اعتماد به نفس و خطرپذیری زنان کم‌تر از مردان درنظر گرفته می‌شود(٤و١٢). با توجه به این که مطالعه‌ای در خصوص ارتباط میان این دو ویژگی در کشور انجام نشده است. مطالعه حاضر با هدف بررسی رابطه بین اعتماد به نفس و خطرپذیری دانشجویان دختر ساکن خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان صورت گرفت.

روش‌ها

مطالعه حاضر یک پژوهش توصیفی همبستگی است که

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

در آذر ماه سال ۱۳۹۲ انجام شد. جامعه پژوهش را کل دانشجویان دختر سال سوم ساکن خوابگاه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تشکیل می‌دادند(۳۲۹ نفر) که تعداد ۱۸۰ نفر از آنها با استفاده از فرمول کوکران و روش نمونه‌گیری طبقه‌ای متناسب با حجم انتخاب شدند. ابتدا جامعه پژوهش از نظر سکونت در خوابگاه به ٤ طبقه خوابگاه کرمانی ۱، خوابگاه کرمانی ۲، خوابگاه میلاد و خوابگاه سیدالشهدا طبقه‌بندی شد. سپس متناسب با حجم هر یک از طبقات به‌تر تیب ٤٥ نفر، ٦٢ نفر، ٤٣ نفر و ۳۰ نفر از خوابگاه‌های مذکور به عنوان نمونه انتخاب شدند. علت انتخاب دانشجویان سال سوم به این دلیل بود که نسبت به دانشجویان سال‌های پایین، تجربه بیش‌تری از محیط دانشگاهی و زندگی خوابگاهی داشته و فراوانی بیش‌تری در خوابگاه داشتند و نیز نسبت به دانشجویان سال‌های بالاتر، بیش‌تر در دسترس بودند. معیارهای ورود دانشجویان به مطالعه، تحصیل در مقطع کارشناسی پیوسته یا دکتری حرفه‌ای سال سوم، سکونت در خوابگاه و تمایل به شرکت در پژوهش بود. ۱۸۰ پرسشنامه با هماهنگی قبلی و دریافت مجوز و با حضور یکی از اعضای گروه در خوابگاههای دخترانه توزیع شد. پرسشگر با هماهنگی قبلی و بعد از کسب اجازه و توضیح اهداف و شرایط ورود به مطالعه، پرسشنامه را بین نمونه‌های پژوهش توزیع نموده و پس از پاسخ‌دهی پرسشنامه‌ها جمع‌آوری گردید. ابزارگردآوری داده‌ها نیز پرسشنامه محقق ساخته اعتماد به نفس و خطرپذیری بود. پرسشنامه در یک فرم و شامل سه قسمت اطلاعات دموگرافیک (سن، مقطع تحصیلی، وضعیت تأهل و وضعیت اقتصادی) و دو قسمت دیگر شامل ۳۰ سؤال مربوط به سنجش اعتماد به نفس و ۳۰ سؤال مربوط به خطرپذیری بود. روایی صوری و محتوای ابزار مذکور توسط پانل خبرگان ارزیابی شد و از محاسبه ضریب آلفای کرونباخ نیز جهت تأیید پایایی پرسشنامه‌ها استفاده گردید که ضرایب آلفای کرونباخ پرسشنامه اعتماد به نفس و خطرپذیری به‌تر تیب ۰/۷۸ و ۰/۸۳ به دست آمد. امتیازبندی سؤالات بر مبنای طیف لیکرت از نمره ۱ "مطمئنا خیر" تا نمره ٥ "مطمئنا بله" صورت گرفت، بنابراین دامنه نمرات هر قسمت بین ۳۰ تا ۱۵۰ بود. نمرات اعتماد به نفس پایین‌تر از ۷۰ به معنی اعتماد به نفس پایین، نمرات ۷۰ – ۱۰۹/۹ به معنی اعتماد به نفس متوسط و نمرات بالاتر از ۱۱۰ به معنی اعتماد به نفس بالا بود. همچنین نمرات خطرپذیری پایین‌تر از ۸۰ به معنی خطرپذیری کم، نمرات ۸۰ – ۱۱٤/۹ به معنی خطرپذیری متوسط و نمرات بالاتر از ۱۱۵ به معنی خطرپذیری زیاد در نظر گرفته شد. پس از جمع‌آوری اطلاعات و ورود داده‌ها به نرم افزار SPSS-20 از آمار توصیفی به منظور تعیین میانگین، انحراف معیار و تنظیم جداول توزیع فراوانی مطلق و نسبی و همچنین از آمار استنباطی استفاده گردید. در ابتدا نرمال بودن متغیرهای اعتماد به نفس و خطرپذیری با آزمون کولموگروف اسمیرنوف مورد بررسی قرار گرفت و فرض نرمال بودن پذیرفته شد(p=۰/٦۹۷ و p=۰/۷۱۵).

سپس از آزمون آماری t مستقل جهت مقایسه میانگین نمرات اعتماد به نفس و خطرپذیری به تفکیک وضعیت تأهل و مقطع تحصیلی(کارشناسی و دکتری) و از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه برای مقایسه میانگین نمرات اعتماد به نفس و خطرپذیری به تفکیک وضعیت اقتصادی و گروه‌های سنی و از آزمون ضریب همبستگی پیرسون نیز جهت بررسی ارتباط بین نمره اعتماد به نفس و خطرپذیری استفاده گردید.

نتایج

از آنجایی که پرسشنامه‌ها توسط پرسشگر و به صورت حضوری توزیع شده بود، کلیه ۱۸۰ پرسشنامه بازگشت داده شد و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و درصد پاسخ‌دهی صدرصد بود. ۱۳۲ نفر(۷۳/۳ ٪) از شرکت‌کنندگان سنی بین ۱۸ تا ۲۱/۹ سال داشتند.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

وضعیت اقتصادی ۰/٦ درصد(۱ نفر) ضعیف، ٥٩/٤درصد(۱۰۷ نفر) متوسط، ۳۷/۲ درصد(٦۷ نفر) خوب و ۲/۸درصد(٥ نفر) عالی بود. میانگین و انحراف معیار نمره اعتماد به نفس و خطرپذیری به ترتیب ۱٤/۹۲±۱۰٤/٥۳و ۲۰/۷۳±۹۳/۰٤ بود. نتایج نشان داد که ۱/۱ درصد(۲ نفر) از افراد اعتماد به نفس ضعیف، ٥۹/٤ درصد(۱۰۷ نفر)ا عتماد به نفس متوسط و ۳۹/٥درصد(۷۱ نفر)اعتماد به نفس بالا داشتند. همچنین خطرپذیری ۱۰ درصد(۱۸ نفر) از دانشجویان دختر پایین، ٦۸/۹درصد(۱۲٤ نفر) متوسط و ۲۱/۱درصد(۳۸ نفر) زیاد بود.

میانگین و انحراف معیار نمره اعتماد به نفس در افراد متأهل برابر ۱٦/٥۹±۱۰٦/۸۷ و در افراد مجرد برابر ۱٤/۷۹±۱۰٤/۳۳بود که بر اساس آزمون آماری t مستقل تفاوت معناداری بین این نمرات وجود نداشت(p=۰/٥۲۹). میانگین و انحراف معیار نمره خطرپذیری در افراد مجرد برابر ۲۰/٤۷±۹۳/۱۳ و در افراد متأهل برابر ۲٤/۱۳±۹۲/۰۰ است که از نظر آماری این تفاوت معنادار نبود(p=۰/۸۳۹). همچنین میانگین و انحراف معیار نمره اعتماد به نفس در دانشجویان مقطع کارشناسی برابر ۱٥/۲۱±۱۰٤/۷۹ و در مقطع دکتری ۱٤/۲٥±۱۰۳/۸۸ بود که بر اساس آزمون t مستقل تفاوت معناداری بین این نمرات وجود نداشت(p=۰/۷۱٤). میانگین و انحراف معیار نمره خطرپذیری در دانشجویان مقطع کارشناسی برابر ۲۱/٥۷±۹۲/۰۸ و مقطع دکتری ۱۸/۳۲±۹٥/٥٤ بود که از نظر آماری این تفاوت معنادار نبود(p=۰/۳۱۸). نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه نیز نشان داد که میانگین نمرات اعتماد به نفس و خطرپذیری در بین گروه‌های سنی اختلاف معنادار ندارد(p=۰/۰٥). اما نمرات اعتماد به نفس و خطرپذیری در بین گروه‌های اقتصادی اختلاف معناداری داشت (جدول ۱ و ۲). همچنین نتیجه آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین اعتماد به نفس و خطرپذیری رابطه منفی و معنادار وجود دارد(p=۰/۰۲۳ و r=-۰/۱٦۹).

جدول ۱: مقایسه میانگین و انحراف معیار اعتماد به نفس به تفکیک مشخصات دموگرافیک

		میانگین±انحراف معیار	نتایج آزمون	
سن	۱۸ – ۲۱/۹	۱٤/۰٤±۱۰٤/٤۲		
	۲۲ – ۲٥/۹	۱۷/٥٥±۱۰٥/۱۸	p=۰/۹۱۲	F=۰/۱۷٦
	۲٦ – ۲۹/۹	۱۷/٦۷±۱۰۲/٥۰		
	۳۰ – ۳٤	۰±۹٥/۰۰		
وضعیت اقتصادی	ضعیف	۰±۱٤٦/۰۰		
	متوسط	۱٤/۳٦±۱۰۳/۸۲	p=۰/۰۲۷	F=۳/۱۳۸
	خوب	۱٤/۹۸±۱۰٤/٥٤		
	عالی	۱٦/۹٦±۱۱۱/٦۰		

جدول ۲: مقایسه میانگین و انحراف معیار خطرپذیری ه تفکیک مشخصات دموگرافیک

		میانگین±انحراف معیار	نتایج آزمون	
سن	۱۸ – ۲۱/۹	۲۰/٦۹±۹۲/۲٥		
	۲۲ – ۲٥/۹	۲۱/۳۷±۹٥/۳۳	p=۰/٦٤۷	F=۰/٥٥۳
	۲٦ – ۲۹/۹	۰/۷۰±۱۰۱/٥۰		

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

	۳۰ – ۳٤	۷۷/۰۰±۰		
وضعیت اقتصادی	ضعیف	٥٤/۰۰±۰		
	متوسط	۹۳/۲۲±۲۰/۱۰	p=۰/۰۱۹	F=۳/۳۸۸
	خوب	۹۱/٦٥±۲۱/۲۰		
	عالی	۱۱٥/٦۰±۷/۷۰		

بحث: همان‌طور که اشاره شد پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط میان سطح اعتماد به نفس و میزان خطرپذیری دانشجویان دختر دانشگاه علوم پزشکی اصفهان صورت گرفت. باتوجه به یافته‌ها، سطح اعتماد به نفس و خطرپذیری بیش‌تر دانشجویان شرکت‌کننده در پژوهشدر حد متوسط برآورد شد و نتایج نشان داد که هرچه سطح اعتماد به نفس در جمعیت مورد مطالعه بالاتر باشد از میزان خطرپذیری آنها کاسته می‌شود. در حقیقت این احتمال وجود دارد. افرادی که اعتماد به نفس بالاتری داشتند خودکنترلی بیش‌تری داشته، کم‌تر به رفتارهای پرخطر روی آورده و در نتیجه خطرپذیری کم‌تری داشتند. این مساله با یافته‌های پژوهشChuang و همکاران هم‌خوانی ندارد چرا که نتایج مطالعه ایشان بر احتمال بیش‌تر تصمیم‌گیری افراد با اعتماد به نفس بالا در جهت خطرپذیری و کاهش گرایش به سمت انتخاب گزینه‌های ایمن و میانه در مجموعه‌ای از انتخاب‌ها دلالت دارد(۱۰). همچنین در مقایسه با نتایج مطالعات Rosenthal و Seal مطابقت وجود ندارد، باتوجه به این که در این مطالعات مشخص گردید افراد مذکر دارای اعتماد به نفس بالاتر، خطرپذیرتر هستند(۱۱تا۱۲). به نظر می‌رسد تفاوت نتایج مطالعه حاضر با مطالعات فوق به دلیل تفاوت جامعه پژوهش، تفاوت سنی نمونه‌ها، تفاوت زمانی، فرهنگی و همچنین تفاوت پرسشنامه‌های استفاده شده در مطالعه حاضر و مطالعات فوق باشد. در بررسی ضیایی‌ها و همکاران، میزان خطرپذیری دانشجویان در سطح متوسط بود و میان اعتماد به نفس و خطرپذیری نیز رابطه منفی و معکوس وجود داشت(۱۵) که با مطالعه حاضر هم‌خوانی داشت. در مطالعه‌ی حاضر برخی از رفتارهای مخاطره آمیز نیز بررسی شد. Shrier و همکاران در مطالعه خود، هیچ‌گونه رابطه منطقی میان افسردگی، اعتماد به نفس و مصرف مواد مخدر به عنوان رفتاری خطرآفرین یافت ننمودند که با نتایج مطالعه حاضر هم‌خوانی ندارد(۱٦). و ممکن است ناشی از دلیل انتخاب گروه نوجوانان و همچنین تمرکز بر تأثیر مشکلات روحی بر خطرپذیری افراد باشد.

از طرفی وجود اختلاف معنادار خطرپذیری در بین گروه‌های اقتصادی دلیل بر وجود خطرپذیری بالای دانشجویان دختر در گروه‌های اقتصادی ضعیف‌تر می‌باشد. بسیاری از افراد فاقد اعتماد به نفس، احساسات خالصانه، نیازها، ارزش‌ها و نگرانی‌های خود را بیان نمی‌کنند(۱۷)؛ در نتیجه توسط جامعه اطراف به گونه‌ای صحیح درک نمی‌شوند که این خود می‌تواند باعث بروز رفتارهای ضد اجتماعی ایشان گردد. این مشکلات همبسته با انفعال بیش از اندازه در موقعیت‌های اجتماعی که به دلیل عدم جرات ورزی حاصل شده، می‌تواند به شکل تجربه قربانی شدن مکرر در روابط بین فردی نمایان گردد(۱٤).

از محدودیت‌های مطالعه، می‌توان به محدود بودن جمعیت نمونه به دختران خوابگاهی، امکان پرداختن به رفتارهای پرخطر، عدم رغبت بعضی دانشجویان جهت همکاری و کمبود تحقیقات انجام شده در داخل کشور در خصوص موضوع پژوهش اشاره کرد. لذا پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مشابه در خصوص خطرپذیری و میان دانشجویان پسر و نیز سایر دانشگاه‌ها انجام شود.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

نتیجه‌گیری

مطابق نتایج مطالعه رابطه معکوس میان اعتماد به نفس و خطرپذیری دختران دانشجو به ویژه در رابطه با رفتارهای پرخطر وجود دارد، به عبارت دیگر افراد با اعتماد به نفس بالاتر، خطرپذیری کم‌تری داشتند. به همین دلیل پیشنهاد می‌شود جهت افزایش اعتماد به نفس دانشجویان دختر، اقداماتی مانند آموزش مهارت‌های اجتماعی، شناسایی استعدادهای بالقوه و فراهم ساختن شرایط برای بالفعل شدن آنها، استفاده صحیح از افکار و نظرات آنان در تصمیم‌گیری‌ها و تأمین نیازهای معنوی آنان انجام گیرد. همچنین برنامه‌ریزان حوزه دانشجویی و جوانان از طریق شناسایی و کنترل عوامل زیان آور، رفتارهای پر خطر را در میان دانشجویان دختر کنترل نمایند.

قدردانی

از همکاری صمیمانه سرکار خانم دکتر سوسن بهرامی، سرپرست کمیته تحقیقات دانشجویی دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و کلیه دانشجویان عزیزی که در این پژوهش شرکت نمودند صمیمانه سپاس‌گزاری می‌گردد.

منابع

1. Ghanbari Hashem Abadi B. [Barrasiye rabeteye mizane ezate nafs va tartibe tavalod dar daneshjouyane dokhtare daneshgahe ferdowsiye mashhad]. Counseling Research and Developments. 2008;7(26):117-28. [Persian]
2. Omidi A,Akbari H, Jadi Arani T. [Efficacy of educational workshop on self-esteem of students at Kashan university of medical sciences]. Feyz. 2011;15(2):114-9. [Persian]
3. Alizadeh H, Nasirifard N, Karami A. [Adlerian-based Encouragement Training, Self-efficacy and Self-esteem of Female Adolescents Studying the Effectiveness]. Women's Studies(sociological & psychological). 2010;8(4):143-68. [Persian]
4. Mahmoudi N, Bahmanpour H, Basami T. [A study on the factors affecting to the student’s risk-taking]. Applied sociology. 2010;21(2):35-56. [Persian]
5. Igra V, Irwin CE. Theories of adolescent risk-taking behavior. Handbook of adolescent health risk behavior. SpringerUS; 1996.
6. Zadeh Mohammadi A, Ahmadabadi Z, Heidari M. [Construction and Assessment of Psychometric Features of Iranian Adolescents Risk-Taking Scale]. Iranian Journal of psychiatry and clinical psychology. 2011;17(3):218-25. [Persian]
7. Yazdkhasti F. [The Relation between Perception of Social Interaction with Risk Taking and Anger Control in University Students]. Developmental Psychology. 2011;7(26):187-91. [Persian]
8. Zali M, Madhoushi M, Kordnaeij A. [Assessment of entreprenurship characteristics of students(study case: Mazandaran University)]. Human Sciences Modares Management Special Issue. 2007; 11(3):81-113. [Persian]
9. Feyz D. [The Effect of Gender on Entrepreneurial Personality Characteristics of Students: Case of University of semnan]. Women's Studies (sociological & psychological). 2009;7(3):25-44. [Persian]
10. Chuang S, Cheng Y, Chang C, Chiang Y. The impact of self-confidence on the compromise effect. International Journal of Psychology. 2013;48(4):660-75.
11. Rosenthal D, Moore S, Flynn I. Adolescent self -efficacy, self -esteem and sexual risk -taking. Journal of Community & Applied Social Psychology. 1991;1(2):77-88.
12. Seal A, Minichiello V, Omodei M. Young women's sexual risk taking behaviour: re-visiting the influences of sexual self-efficacy and sexual self-esteem. Int J STD & AIDS. 1997; 8(3):159-65.
13. Barati H, Arizi H. [The relation between risk taking and negative emotions according to the openness of the feelings]. Quarterly Journal of Psychological Studies. 2012;8(2):55-71. [Persian]
14. Hasanvand Amouzadeh M. [The relationship between shyness, self-esteem, self-efficacy, assertiveness and social anxiety]. New Findings in Psychology. 2012;7(24):35-56. [Persian]

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

15. Ziaeiha M, Mohammadi Zeydi I, Kermanshahi F, Moradi R, Abedini R, Roodaki Y, et al. [Barrasiye ertebate bayne etemade be nafs va mizane khatarpaziri dar daneshjouyan daneshgahe oloum pezeshkiye ghazvin]. In :13th National Conference on Medical Education; 2012 April 30. Mazandaran university of medical sciences; Iran. [Persian]
16. Shrier LA, Harris SK, Sternberg M, Beardslee WR. Associations of Depression, self-esteem, and substance use with sexual risk among adolescents. . Prev Med. 2001;33(3):179-89.
17. Fisher JE, O'Donohue WT. Practitioner's guide to evidence- based psychotherapy. New York: spinger; 2006.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]

The Relation between Self-confidence and Risk-taking among Female Students Living in Dormitories of Isfahan University of Medical Sciences

Reza moradi[1], Mahan Mohammadi[2], Najmeh Bahman Ziari[3], Najmeh Teymurian[4]

Abstract

Introduction: *One of the main outcomes of self-esteem is self-confidence. Risk-taking is also a human characteristic influenced by self-confidence such that it is more likely for people with high self-confidence to make risky decisions with negative unpleasant consequences. Hence the present study aimed to investigate the relationship between self-confidence and risk-taking among female students living in dormitories of Isfahan University of Medical Sciences.*

Methods: *In this descriptive-correlational study, 180 third year female students living in dormitories of Isfahan University of Medical Sciences were selected through Cochran formula and stratified sampling. Data collection tools were researcher-made questionnaires of self-confidence and risk-taking whose validity and reliability were verified. The collected data were analyzed using descriptive and inferential statistics tests (independent t test, ANOVA and Pearson Correlation coefficient test).*

Results: *The level of self-confidence and risk-taking was moderate for the majority of respondents and there was a significant negative correlation between them (p = 0. 023 and r = - 0. 169). Scores of self-confidence and risk-taking did not differ significantly among married and single people and for different educational levels (p = 0. 714) but the mean scores of self-confidence (F=3. 138andP=0. 027) and risk-taking (F=3. 388 and P=0. 019) were significantly different among economic classes. Pearson correlation test also showed a significant negative correlation between self-confidence and risk-taking (P=0. 023 and r=-0. 169).*

Conclusion: *According to inverse relationship between self-confidence and risk-taking in female students especially as to high-risk behaviors, it is suggested to take actions in order to increase their self-confidence such as social skill training, identifying potential talents and providing the conditions for their realization, proper use of their thoughts in decision making and improving their intellectual needs.*

Keywords: Self-confidence, self-esteem, risk-taking, female students, University of Medical Science

Addresses:

1. M.Sc. student in Health Services Management, Student Research Committee, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran. Email: reza.rawansar@gmail.com
2. M.Sc. student in Health Services Management, Student Research Committee, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran. Email: mahan_mo@hotmail.com
3. (✉) M.Sc. in Health Services Management, Student Research Committee, Isfahan University of Medical Science, Isfahan, Iran. najmeh_bahmanziari@yahoo.com
4. B.S student in Health Services Management, Student Research Committee, Isfahan University of Medical Science, Isfahan, Iran. Email: nteymuriyan@live.com

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2025-10-18]